

Arrest

nr. 301 245 van 8 februari 2024
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. HELSEN
Antwerpsestraat 120
2640 MORTSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 22 september 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris van 23 augustus 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 november 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 december 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van advocaat R. JESSEN, die *loco* advocaat J. HELSEN verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché F. FARAH, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen België op 30 mei 2022 binnenkwam als niet-begeleide minderjarige vreemdeling, diende op 31 mei 2022 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 1 juli 2022 weigerde de Dienst Voogdij van de FOD Justitie de aanstelling van een voogd, omdat uit leeftijdsonderzoek bleek dat verzoeker 21,5 jaar oud was met een standaarddeviatie van 2 jaar.

1.3. Op 15 maart 2022 werden verzoekers vingerafdrukken afgenomen in Bulgarije, op 20 april 2022 in Roemenië en op 11 mei 2022 in Oostenrijk (Eurodac).

1.4. Op 23 augustus 2023 nam de adjunct-commissaris een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker

bij aangetekende brief van 24 augustus 2024 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

*“Asielaanvraag: 31/05/2022
Overdracht CGVS: 04/01/2023*

U werd op 18 juli 2023 van 08.37 uur tot 12.03 uur gehoord in een persoonlijk onderhoud door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS), bijgestaan door een tolk die de taal Dari machtig is. Er was geen advocaat aanwezig gedurende het hele persoonlijk onderhoud.

A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te hebben en Tadzjiek van origine te zijn. U bent geboren in het dorp Deh Shamshapour in het district Surkhrod van de provincie Nangarhar. U bent soenniet. U bent tot de negende graad naar school geweest, zorgde voor de koeien en bracht samen met uw partner H. voedsel naar een checkpoint.

In Afghanistan had u een intieme en seksuele relatie met een jongen, genaamd H. Zijn naam heeft u in Afghanistan permanent op uw borst getatoeëerd toen u ongeveer vijftien jaar oud was. U maakte met hem in Afghanistan video's, waaronder ook seksueel getinte video's. Een zo'n video lekte toen u uw telefoon verloor. De video kwam onder meer in de handen van de taliban en sindsdien is de taliban op zoek naar u. U identificeert zich als homoseksueel, maar u beleeft uw seksuele oriëntatie niet in België omdat u geen problemen meer wil ondervinden. Uw partner H. verliet ook Afghanistan, maar u heeft geen contact met hem. Uw vader was leerkracht binnen een politieacademie en werkte samen met de Amerikanen. Toen de video gelekt was, verliet u onmiddellijk Afghanistan en reisde u vervolgens via Iran, Turkije, Bulgarije, Servië, Roemenië, Oostenrijk, Zwitserland en Frankrijk om op 30 mei 2022 te arriveren in België. Op 31 mei 2022 dient u hier als niet-begeleide minderjarige vreemdeling (NBMV) een verzoek om internationale bescherming in.

Bij terugkeer naar Afghanistan vreest u gedood te worden door de taliban.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) uw originele taskara, de originele taskara van uw vader, een kopie van de bankkaart van uw vader, een originele aanbevelingsbrief omtrent het werk van uw vader, originele werkcertificaten van uw vader, een originele verzendingsenvelop, een kopie van foto's van u en uw vader, een kopie van een badge en werkdocument van uw vader en een kopie van een medisch verslag neer.

Op 9 augustus 2023 maakt u per aangetekende zending via uw advocaat uw opmerkingen bij de notities van het persoonlijk onderhoud over aan het CGVS.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar heeft gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

U legt op het persoonlijk onderhoud op het CGVS een medisch verslag neer, maar u bevestigde zich tijdens het persoonlijk onderhoud goed te voelen en geen last te hebben van medische problemen waar rekening mee diende gehouden te worden tijdens het persoonlijk onderhoud (CGVS p. 3). Uit het verloop van het persoonlijk onderhoud op het CGVS kon evenmin worden opgemaakt dat u het moeilijk had om bepaalde vragen te beantwoorden. U begreep alle vragen en gaf ter zake zonder aarzeling of lange pauzes antwoord. Er bleek tijdens het persoonlijk onderhoud niet dat er op dat moment bijzondere steunmaatregelen aangewezen waren. Het persoonlijk onderhoud vond in normale omstandigheden plaats, ondanks sommige vragen die als complex en gevoelig ervaren konden worden. Daarenboven hebben noch u noch uw advocaat bezwaar gemaakt tegen het plaatsvinden van het persoonlijk onderhoud.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Bij terugkeer naar Afghanistan vreest u gedood te worden door de taliban omdat een video met seksueel getint materiaal verspreid werd, uw vader werkte als leerkracht bij de politie en u voedsel leverde aan een checkpoint (CGVS p. 9, 20).

Na grondig onderzoek van al uw verklaringen en alle stukken in uw administratief dossier dient evenwel geconcludeerd te worden dat u noch het vluchtelingenstatuut, noch het subsidiair beschermingsstatuut kan worden toegekend. U bent er immers niet in geslaagd een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken omwille van onderstaande redenen.

Vooreerst moet erop gewezen worden dat u het CGVS heeft trachten te misleiden omtrent uw identiteit. Er kan namelijk geen geloof worden gehecht aan wat u beweerde aangaande uw leeftijd. Zo verklaarde u zich bij aankomst in België op 30 mei 2022 zestien jaar oud. Het leeftijdsonderzoek in opdracht van de Dienst Voogdij stelt dat u op 16 juni 2022 ouder was dan 18 jaar waarbij 21.5 jaar met een standaarddeviatie van 2 jaar een goede schatting is (zie schrijven Federale Overheidsdienst Justitie dd. 01.07.2022, waarvan een kopie is toegevoegd aan uw administratief dossier). Uw geboortedatum werd bijgevolg van 31 maart 2006 naar 1 januari 2003 bijgesteld. Uit de leeftijdsbepaling moet niet alleen besloten worden dat het internationale verdrag met betrekking tot de rechten van het kind niet op u kan worden toegepast, ook geeft u door zich valselijk als een minderjarige voor te doen geen correct zicht op uw werkelijke identiteit en uw levensloop voor uw komst naar België. De vaststelling dat u zich onterecht als minderjarige voor doet, ondermijnt bovendien uw algemene geloofwaardigheid.

Vervolgens slaagt u er niet in uw problemen in Afghanistan aannemelijk en geloofwaardig te maken.

Uit uw verklaringen is gebleken dat uw beweerde seksuele oriëntatie ongeloofwaardig is. Algemeen gesteld kan worden dat uw verklaringen hieromtrent niet voldoende doorleefd, aannemelijk, nauwkeurig of gedetailleerd zijn. Dit blijkt onder meer uit het volgende.

U haalt aan dat u een intieme relatie had met een jongen, genaamd H. (CGVS p. 4). Echter het bestaan van zowel uw beweerde relatie met H. als de identiteit van H. wordt betwist. Vooreerst dient te worden opgemerkt dat H. geen naam is van een persoon, maar een titel die algemeen verstrekt wordt aan moslims. Informatie hierover werd bijgevoegd in het administratief dossier. U verstrekt aldus geen echte, volledige naam van de jongen waarmee u een relatie beweert te hebben gehad. Wanneer u gevraagd wordt meer te vertellen over H., blijkt dat u hiertoe niet in staat bent en slechts zeer oppervlakkige informatie over hem verstrekt. U ontwijkt daarnaast geregeld de vragen omtrent H. Wanneer de protection officer onder meer vraagt wat u kan vertellen over H., antwoordt u nietszeggend "dit was de waarheid dat ik vertelde" (CGVS p. 4-5). Vervolgens wordt u de vraag opnieuw gesteld. U geeft wederom geen antwoord en vraagt aan de protection officer welke informatie hij wil hebben om na verduidelijking vaag te stellen dat jullie een relatie en een goed leven met elkaar hadden zonder enige zinvolle, diepgaande informatie te verstrekken over H. (CGVS p. 5). Later tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS wordt u nogmaals de kans geboden meer te vertellen over H. en hem te omschrijven. Opnieuw kan u geen uitgebreide en gedetailleerde informatie verstrekken over H. U stelt oppervlakkig en vaag dat jullie blij waren, tijd samen spendeerden en hij een goede en loyale jongen was (CGVS p. 10). Wanneer de protection officer dan nadien vraagt wat u nog kan vertellen over hem, antwoordt u beknopt "ik heb u alles gezegd over hem" (CGVS p. 10). Ook over zijn uiterlijk en persoonlijkheid kan u niet veel kwijt. U stelt louter dat hij een fitte jongen was en zijn haar lang was tot aan zijn ogen (CGVS p. 10-11). Zijn persoonlijkheid omschrijft u slechts in één woord als "normaal" (CGVS p. 14). Bovendien bevestigt u dat u geen contact met hem meer heeft en hij ook het land verlaten heeft, maar u niet weet waar hij zich nu bevindt (CGVS p. 14). Daarnaast weet u niet of H. problemen heeft ervaren in Afghanistan, maar u denkt dat hij waarschijnlijk wel problemen heeft gehad en daardoor waarschijnlijk het land verlaten heeft (CGVS p. 14). Ten slotte heeft u ook geen zinvolle informatie over de familie van H. (CGVS p. 18). U geeft dan wel de namen van zijn vader en broers, namelijk S.M., S. en M., maar u benadrukt zelf dat u niet veel informatie heeft over zijn familie (CGVS p. 19). Dit is merkwaardig aangezien u stelt de familie te hebben ontmoet en jullie in hetzelfde dorp leefden (CGVS p. 19). Bovendien kan er toch van uitgegaan worden dat u en H. wel eens over jullie respectievelijke families gesproken zouden hebben.

Ook al kan niet van u verwacht worden dat jullie nooit een risico zouden nemen om elkaar te ontmoeten en zouden pogen intiem contact te hebben met elkaar, toch worden er wat vragen gesteld rond uw voorzichtigheid in Afghanistan. U stelt zelf dat u bang was om ontdekt te worden en dat iemand zou te

weten komen van uw geheim (CGVS p. 11, 19). Het valt dan ook moeilijk te rijmen met uw vrees voor ontdekking en vervolging dat u enerzijds de naam van uw partner permanent zou tatoeëren op uw borst (CGVS p. 13-14) en anderzijds talrijke video's met onder meer seksuele inhoud zou maken (CGVS p. 12). Bovendien kan u niet gedetailleerd en doorleefd vertellen op welke manier u ervoor zorgde dat u niet ontdekt zou worden en uw relatie geheim zou blijven. Wanneer u immers gevraagd wordt te verduidelijken of u probeerde zich verborgen te houden voor de omgeving, antwoordt u eerst oppervlakkig en ontwijkend: "tot nu, vertelde ik niemand, ik had veel problemen door dit probleem, mijn haren zijn aan het vallen, mijn haren komen in mijn handen, het is allemaal door de stress en door dit probleem dat ik heb" (CGVS p. 11). Vervolgens wordt gevraagd op welke manier u probeerde uw relatie en uw seksuele oriëntatie verborgen te houden. U antwoordt vaag en beknopt met: "voor mensen, we gedroegen ons normaal, onze relatie was geheim en verborgen, niemand wist van ons tot de video was gelekt" (CGVS p. 11). Gezien uit uw verklaringen heel duidelijk naar voor komt dat uw relatie met een persoon van hetzelfde geslacht niet getolereerd wordt in uw maatschappij en u zich hier maar al te zeer van bewust was, kan van u toch verwacht worden dat u hierop een persoonlijk en genuanceerd antwoord geeft waaruit duidelijk blijkt hoe u dit zou hebben aangepakt. Voor wat het waard is, kan ten slotte nog vermeld worden dat er geen geloof gehecht wordt aan uw verklaring dat er een video zou gelekt zijn waarop seksueel getint materiaal te zien was. U bent namelijk onder meer niet in staat gemotiveerd te vertellen door wie of op welke manier de video gelekt is. Dit blijkt uit uw eigen bewoordingen wanneer u hieromtrent niet verder komt dat "wanneer ik mijn telefoon kwijtspeelde" en "ik weet niet, ik kwam dit te weten via mijn broer" (CGVS p. 12). Dit is bovendien opmerkelijk aangezien deze gebeurtenis een belangrijk aspect binnen uw ingeroepen asielaanvraag betreft. Er kan dan ook verwacht worden dat u hieromtrent zinvolle informatie kan verstrekken. U bent echter niet in staat dit te doen.

Voorts is het noemenswaardig dat u uw seksuele oriëntatie niet beleeft sinds u in België bent. Dit blijkt talrijke keren uit uw eigen bewoordingen. Zo antwoordt u op de vraag of u zichzelf beschouwt als homoseksueel dat u een relatie had met een jongen in Afghanistan, maar u geen relatie wilt hier in België omdat u door die relatie veel problemen heeft gehad en u daardoor uw land diende te verlaten. U "voelt" het hier niet meer en heeft geen relatie of (intiem) contact gehad met personen van hetzelfde geslacht in België omdat u geen problemen meer wil ondervinden (CGVS p. 9-10, 20). Zoals eerder gesteld, wordt geen geloof gehecht aan uw beweerde relatie met deze jongen (supra). Dat u dan ook problemen zou hebben ondervonden omwille van deze relatie en hierdoor in België geen relatie zou willen aanknopen of contacten leggen, is niet aannemelijk. U motiveert aldus niet gegrond om welke reden u uw beweerde seksuele oriëntatie niet beleeft in België. Aangezien u stelt het niet meer te "voelen" in België en hier geen relatie of contact heeft met personen van hetzelfde geslacht, kan hieruit bovendien uw beweerde seksuele oriëntatie niet worden afgeleid en toont u evenmin aan dat u zich aangetrokken voelt tot personen van hetzelfde geslacht.

Samengevat kan worden gesteld dat het merkwaardig is dat u zo weinig informatie heeft over uw partner H. en niet diepgaand kan motiveren op welke manier u probeerde uw relatie geheim te houden. Ook uw verklaringen omtrent de beleving van uw seksuele oriëntatie in België kunnen niet overtuigen. Indien u daadwerkelijk een langdurige relatie zou hebben gehad met deze persoon, zoals u zelf stelt (CGVS p. 9), kan van u verwacht worden dat u uitgebreid, gedetailleerd en doorleefd hierover kan vertellen. U bent hier niet in geslaagd, waardoor geen geloof gehecht wordt aan uw beweerde relatie met de jongen H. in Afghanistan en uw beweerde seksuele oriëntatie.

Vervolgens dient het profiel van uw vader te worden besproken. Uit de beschikbare informatie (het EUAA-rapport Afghanistan. Targeting of Individuals van augustus 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf en de EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023 <https://euaa.europa.eu/publications/countryguidance-afghanistan-january-2023>) blijkt dat bepaalde personen die vroeger tot de ANSF behoorden te maken kunnen krijgen met vergeldingsacties. U haalt aan dat uw vader werkte als leerkracht binnen de politieacademie en werkte met de Amerikanen. Rekening houdend met uw verklaringen en de beschikbare informatie kan gesteld worden dat het profiel van uw vader plausibel is. Wat uw situatie betreft, kan vooreerst worden opgemerkt dat familieleden van personen die tot de ANSF behoorden in bepaalde gevallen te maken kunnen krijgen met vervolging, bv. wanneer de taliban op zoek zijn naar de persoon met het profiel of wanneer er bepaalde redenen zijn die maken dat de taliban wraak willen nemen op deze persoon en zijn familie. U haalt echter geen dergelijke

zaken aan. Het loutere feit dat u een familielid bent van een vroeger lid van het ANSF is onvoldoende om een nood aan bescherming in uw hoofde aannemelijk te maken.

U haalt verder geen vervolgingsfeiten aan ten aanzien van uzelf. Wanneer u immers gevraagd wordt of u ooit persoonlijke problemen heeft ondervonden in Afghanistan omwille van het werk van uw vader, antwoordt u: "neen, ik was onder 18, ik was niet volwassen, ik had geen problemen omwille van mijn vader. Mijn probleem was gerelateerd aan de video" (CGVS p. 17). Ook bevestigt u uitdrukkelijk dat u geen persoonlijke problemen heeft gehad met de taliban in Afghanistan, buiten het probleem met de video, waaraan reeds eerder geen geloof gehecht werd (supra; CGVS p. 17). Daarnaast heeft u geen problemen ondervonden door uw werk, nl voedsel brengen naar de checkpoint, in Afghanistan (CGVS p. 17). Ook werd u nooit aangevallen of bedreigd door de taliban (CGVS p. 17-18). U stelt dan wel dat de taliban op zoek is naar u, maar u heeft geen informatie over hen die naar u op zoek zijn (CGVS p. 17-18). Bovendien linkt u dit gegeven aan het lekken van de video, waaraan gezien bovenstaande observaties geen geloof wordt gehecht.

Ten slotte blijkt uw kennis aangaande de taliban in uw regio pover te zijn, waardoor uw ingeroepen vrees voor vervolging door de taliban verder ondermijnd wordt. Zo bevestigt u uitdrukkelijk dat u geen mensen kent bij de taliban. U benoemt één taliban commandant, namelijk F., maar u heeft geen enkele informatie over hem. Daarnaast kent u de taliban provincie gouverneur niet. Ook heeft u nagelaten informatie over de taliban in te winnen en als reden hiervoor geeft u aan dat u dat niet nodig acht (CGVS p. 7-8). Indien u daadwerkelijk een vrees voor de taliban diende te koesteren en u om die reden uw land ontvlucht zou zijn, kan toch verwacht worden dat u de veiligheidssituatie in uw land en regio beter zou opvolgen en meer kan vertellen over de taliban. U bent echter niet in staat om dit te doen, wat direct leidt tot een inbreuk op de geloofwaardigheid van uw ingeroepen vluchtmotieven.

De door u neergelegde documenten zijn evenmin in staat een ander licht te werpen op voorgaande. Documenten hebben hoe dan ook slechts een ondersteunende functie, namelijk het vermogen om een plausibel relaas kracht bij te zetten. Op zich kunnen documenten niet de geloofwaardigheid van een, in casu, ongeloofwaardig relaas herstellen. Aansluitend hierop dient gewezen te worden op objectieve informatie aanwezig in het administratief dossier waaruit blijkt dat in Afghanistan een hoog niveau van corruptie heerst en dat zowat alle documenten (al dan niet origineel), kunnen en worden nagemaakt. Dit geldt zowel voor documenten die van de overheid uitgaan als documenten die uitgaan van andere personen of instituten dan de staat. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw beweringen te herstellen. Met betrekking tot het medisch verslag met het dossiernummer 251355, dient te worden benadrukt dat het verslag geenszins een bewijs vormt van uw voorgehouden vluchtrelaas en ingeroepen vrees. Het verslag vormt geen enkel bewijs van de omstandigheden waarin u eventuele (mentale) problemen zou hebben gekregen. Ook de verwijzingen in het verslag naar uw raadplegingen bij een psycholoog kunnen niet tot een ander besluit leiden. U legt geen medische attesten neer die eventuele mentale moeilijkheden en geheugenproblemen kunnen staven.

Ten aanzien van de opmerkingen van uw advocaat die aan het CGVS werden overgemaakt op 09/08/2023 en waarvan bijlage in het administratief dossier, dient te worden vastgesteld dat deze geen ander licht kunnen werpen op de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming door het CGVS. Uit uw verklaringen afgelegd tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS is duidelijk gebleken dat u geen persoonlijke problemen heeft ondervonden omwille van het werk van uw vader of omwille van uw werk (supra; CGVS p. 17). Uw probleem bestond erin dat de video gelekt zou zijn geweest (CGVS p. 17). Hieraan werd reeds eerder geen geloof gehecht (supra). Dat u de vragen niet goed zou begrepen hebben en u vermoedt dat de tolk niet correct zou vertaald hebben, is een koud en onaannemelijk excuus. U heeft namelijk de gelegenheid gehad al uw problemen uit te leggen tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS. Dit heeft u uitdrukkelijk zelf bevestigd (CGVS p. 21). U heeft daarnaast uitdrukkelijk bevestigd dat u zowel de vragen van de protection officer als de vragen van de tolk goed begrepen heeft (CGVS p. 21).

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar

ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van januari 2023 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance/afghanistan-january-2023>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolgd het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afghaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de COI Focus Afghanistan: Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022 van 23 september 2022 en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers. Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en

opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenden zich af in 2022 en de eerste helft van 2023.

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vooral religieuze minderheden werden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'. Ditzelfde patroon zette zich verder in de tweede helft van 2022. UCDP registreerde in de periode tussen de machtsovername in augustus 2021 en 22 oktober 2022 1.086 dodelijke burgerslachtoffers. In de periode van 15 augustus 2021 tot 30 mei 2023 registreerde UNAMA <https://unama.unmissions.org/impact-improvised-explosive-devices-civilians-afghanistan> in totaal 3.774 burgerslachtoffers (waarvan 1.095 dodelijke). Hiervan viel meer dan een derde (1.218) te betreuren bij IED-aanvallen op (vnl. sjiitische) gebedshuizen en 345 bij andere aanslagen op de Hazara-gemeenschap. IED's maakten in deze periode in totaal 2.814 slachtoffers waarvan 701 dodelijke. 'Explosive remnants of war' waren verantwoordelijk voor 639 slachtoffers en 148 burgers werden het slachtoffer van 'targeted killings'. Ook in de periode februari-april 2023 waren IED-aanvallen (79 slachtoffers, waarvan 13 dodelijke) en 'explosive remnants of war' (117 slachtoffers) de belangrijkste oorzaak van burgerslachtoffers.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en aangrenzende noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, bembommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april 2022 opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjiitische doelwitten in stedelijke gebieden. Grootschalige aanslagen vonden in de maanden die volgden voornamelijk plaats in Kabul en waren gericht tegen de sjiitische gemeenschap aldaar. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevonden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

ACLED registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 21 oktober 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul en Panjshir, gevolgd door Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 22 oktober 2022 in hoofdzaak in de provincie Kabul. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Afghanistan actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM

maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precare leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel “in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn”, een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precare leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn; onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzekeerheid of loopt ze het risico om in zulke situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in ‘extreme need’) en WFP geeft aan dat meer dan de helft van de bevolking voedselonzekeerheid kent.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatie richtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: “a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren”. Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat “In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd.” (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatie richtlijn. Daarin wordt gesteld dat “Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.” Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat

een algemene precare socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Forcus_Kabul_City_Mazar_Shari en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socioeconomische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en de overstromingen van de zomer van 2022 een impact gehad op de socio-economische en humanitaire

situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) en EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten. Voor het overige zijn er weinig directe beperkingen opgelegd en kunnen burgers zich vrij verplaatsen.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert een schending aan van artikel 3 van het EVRM en stelt dat hij in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus of, in ondergeschikte orde, de subsidiaire beschermingsstatus.

Verzoeker uit vooreerst kritiek op de leeftijdsbeoordeling en verwijst naar een advies van de Nationale Raad van de Orde der Artsen. Verder stelt verzoeker dat een zekere discrepantie tussen zijn werkelijke leeftijd en de leeftijd die werd meegegeven in Afghanistan begrijpelijk is gezien de povere kwaliteit van de burgerlijke stand in Afghanistan.

Voorts betoogt verzoeker als volgt:

“4.1.2 homoseksuele relatie

De Commissaris-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen stelt dat de verklaringen van verzoeker vaag zijn en niet doorleefd.

Op zich zijn deze verwijten van de Commissaris-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen al erg vaag. Wat betekent dat : “niet doorleefd”?

De Commissaris-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen steekt ook van wal met de stelling dat H. geen naam zou zijn, maar een titel.

Dit klopt alleszins niet. H. kan een titel zijn, maar is evenzeer een vaak voorkomende voornaam. De Commissaris-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen vermeldt niet waar hij deze informatie zou hebben verkregen; hij brengt er in het administratief dossier alleszins geen bron voor bij. Dit argument schraagt de negatieve beslissing dan ook niet; wat het wel doet is een sfeer van verdachtmaking scheppen : het lijkt de Commissaris-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen er eerder om te doen, verzoeker in een slecht daglicht te stellen, om zo de argumentatie voor zijn afwijzing kracht bij te zetten.

De Commissaris-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen framet ook het relaas van verzoeker; zo beweert de Commissaris-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dat verzoeker weinig over de familie van zijn partner zou weten, terwijl verzoeker er wel uitgebreid over vertelt én ook de namen geeft. De Commissaris-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen stelt gewoon dat verzoeker weinig zou weten over het gezin van H., maar dit wordt niet gestaafd door de antwoorden die verzoeker allemaal correct gaf.

Bovendien liet verzoeker de naam van zijn partner tatoeëren op zijn lichaam; dit is toch een ultiem bewijs dat hij en zijn partner close waren. Vooreerst is een tattoo in Afghanistan absoluut niet gangbaar en bovendien is dit erg gevaarlijk. Enkel omdat men (ook mannen) normalerwijze altijd bedekt rondlopen, durfde verzoeker dit aan. Ontbloot bovenlijf is ook voor mannen een groot taboe en dus kan men het wagen om er een tattoo op te plaatsen.

De Commissaris-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen stelt dan dat verzoeker niet uitgebreid genoeg vertelt over hoe hij de relatie geheim hield; los van het vertaalprobleem, de beperkte opleiding van verzoeker en de schaamte die er rond seksualiteit heerst, is dit toch een erg brede en vage vraag. Verzoeker heeft blijkbaar niet het "juiste" antwoord gegeven aan de Commissaris-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, wat dat dan ook moge wezen.

Verzoeker heeft naar waarheid verteld dat hij zijn telefoon kwijtspeelde en dat de seksueel getinte video's van hem en zijn partner de ronde deden, waarop hij door zijn broer werd geattendeerd. Wat kan hij meer vertellen? Wat verwacht de Commissaris-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen meer dan dit relaas?

De Commissaris-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen negeert ook de gêne die er leeft over (homo)seksualiteit in de hyperconservatieve gemeenschap van verzoeker; verzoeker is uiteraard niet immuun voor de schaamte die zijn geaardheid met zich meebrengt.

De Commissaris-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen verwacht dat verzoeker nu in België zijn geaardheid volkomen openbaart en zijn seksualiteit in alle vrijheid botviert; hij is dan teleurgesteld als verzoeker vertelt dat hij zich gereserveerd opstelt omdat hij omwille van zijn geaardheid al zoveel problemen heeft moeten ondergaan.

Verzoeker leeft ook hier in de Afgaanse gemeenschap en het is uiteraard theorie om te stellen dat omdat verzoeker nu in een vrij en liberaal land leeft, hij zonder meer uit de kast moet komen. Zo werkt het niet. Verzoeker is verlegen en introvert. Hij spreekt fluisterend en durft amper iemand aankijken.

Desalniettemin is het voor de Commissaris-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voldoende en zelfs "voor zoveel het waard is" erop te wijzen dat hij van verzoeker verwacht dat hij een relatie heeft en het niet hebben ervan, kan wijzen op zijn leugenachtige ingesteldheid.

4.1.3 vader van verzoeker

De Commissaris-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dient te erkennen dat het beroep van de vader van verzoeker problemen met de Taleban kan opleveren, ook voor familieleden.

Verzoeker zou hebben gezegd dat hij geen problemen ervoer, maar dat klopt niet.

Bij het nalezen en begrijpen van de vragen, merkte verzoeker op dat de tolk niet correct heeft vertaald wat de Commissaris-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen heeft gevraagd, minstens begreep verzoeker de strekking van de vragen onvoldoende.

Daar de wetgever ingezien heeft dat het belangrijk is dat iemand de vragen en antwoorden kan nalezen, heeft hij in een procedure voorzien om die antwoorden recht te kunnen zetten.

Dit heeft verzoeker dan ook gedaan, middels schrijven van zijn raadsman.

Het is dan ook erg vreemd dat de Commissaris-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen halsstarrig volhoudt dat de versie die hij op papier heeft gezet, de enige juiste is... Wat is dan nog de zin van het kunnen maken van opmerkingen, als de Commissaris-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen ze toch met één pennentrek van tafel kan vegen.

Verzoeker had wel problemen omwille van het werk van zijn vader, maar heeft er niet voldoende over kunnen vertellen. De Commissaris-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dient verzoeker wat dit betreft minstens de mogelijkheid te geven om verdere toelichting te verschaffen.

Verzoeker had als hij kind was effectief geen problemen met de Taleban omwille van het werk van zijn vader, maar nadien, en nu dat de Taleban terug aan de macht zijn zeker, wel.

Het blijkt dan ook dat de beslissing van de Commissaris-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen tendentius is, niet voldoende precies en vaag.

Verzoeker weet niet waarom de Commissaris-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen verzoeker niet geloofd wordt; Verzoeker wordt afgerekend op het buikgevoel, noem het de afwezige "gay radar" van de gemachtigde van de Commissaris-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen; verzoeker heeft geen eerlijke kans gekregen om zijn relaas te laten beoordelen.

De beslissing van de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dient dan ook te worden vernietigd."

In ondergeschikte orde stelt verzoeker dat hij in aanmerking komt voor de subsidiaire bescherming vanwege het willekeurig geweld in Afghanistan en verwijst naar een rapport van EUAA. Verzoeker benadrukt zijn herkomst uit Nangarhar en zijn Tadzjiekse etniciteit.

Verzoeker stelt dat zijn seksualiteit, etniciteit en de werkzaamheden van zijn vader risico verhogende factoren zijn.

2.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen. Hij dient daarbij in het kader van de devolutieve werking van het beroep niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

2.3. De bestreden beslissing oordeelt op goede gronden dat er geen geloof kan worden gehecht aan de door verzoeker voorgehouden vervolging daar zijn verklaringen over zijn relatie gebrekkig en oppervlakkig waren (i), het niet aannemelijk is dat verzoeker de naam van zijn partner zou laten tatoeëren in Afghanistan en voorts zeer onvoorzichtig gedrag zou vertonen (ii), het niet aannemelijk is dat verzoeker zijn seksuele oriëntatie niet beleeft in België (iii), er geenszins blijkt dat er enig risico tot vervolging volgt uit de werkzaamheden van zijn vader (iv) en verzoeker een gebrekkige kennis vertoonde aangaande de lokale taliban (v).

Verzoeker kan geen afbreuk doen aan deze terechte vaststellingen door het louter tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de bestreden beslissing.

Zo merkt de bestreden beslissing vooreerst terecht op dat verzoekers verklaringen omtrent zijn leeftijd afbreuk doen aan zijn algehele geloofwaardigheid:

"Vooreerst moet erop gewezen worden dat u het CGVS heeft trachten te misleiden omtrent uw identiteit. Er kan namelijk geen geloof worden gehecht aan wat u beweerde aangaande uw leeftijd. Zo verklaarde u zich bij aankomst in België op 30 mei 2022 zestien jaar oud. Het leeftijdsonderzoek in opdracht van de Dienst Voogdij stelt dat u op 16 juni 2022 ouder was dan 18 jaar waarbij 21.5 jaar met een standaarddeviatie van 2 jaar een goede schatting is (zie schrijven Federale Overheidsdienst Justitie dd. 01.07.2022, waarvan een kopie is toegevoegd aan uw administratief dossier). Uw geboortedatum werd bijgevolg van 31 maart 2006 naar 1 januari 2003 bijgesteld. Uit de leeftijdsbepaling moet niet alleen besloten worden dat het internationale verdrag met betrekking tot de rechten van het kind niet op u kan worden toegepast, ook geeft u door zich valselijk als een minderjarige voor te doen geen correct zicht op uw werkelijke identiteit en uw levensloop voor uw komst naar België. De vaststelling dat u zich onterecht als minderjarige voordoet, ondermijnt bovendien uw algemene geloofwaardigheid."

Waar verzoeker in zijn verzoekschrift de beslissing van de Dienst Voogdij inzake zijn leeftijdsbepaling in twijfel trekt, benadrukt de Raad dat het resultaat van de medische analyse niet werd betwist. Verzoeker had de mogelijkheid deze beslissing aan te vechten bij de Raad van State. De Raad merkt op dat verzoeker thans in onderhavige procedure geen bewijs voorlegt dat dergelijk beroep is ingediend. Voor de Raad staat de beslissing van de Dienst Voogdij die is genomen ten aanzien van verzoeker dan ook vast. Het feit dat in deze beslissing wordt gesteld dat uit leeftijdsonderzoek blijkt dat verzoeker ouder is dan 18 jaar, toont wel degelijk aan dat het uitgesloten is dat verzoeker minderjarig zou zijn.

Verzoeker stelt in zijn verzoekschrift nog dat er enige mate van discrepantie kan worden verwacht vanwege de slechte staat van de burgerlijke stand in Afghanistan. In zoverre enige mate van discrepantie mogelijks kan worden verwacht, merkt de Raad op dat er *in casu* sprake is van een verschil van 5 jaar tussen verzoekers werkelijke leeftijd en de door hem beweerde leeftijd. Een zulke grote discrepantie kan geenszins worden verklaard door een algemene verwijzing naar de staat van de burgerlijke stand in Afghanistan.

Voorts merkt de bestreden beslissing terecht op dat verzoekers homoseksuele relatie geenszins geloofwaardig is:

“U haalt aan dat u een intieme relatie had met een jongen, genaamd H. (CGVS p. 4). Echter het bestaan van zowel uw beweerde relatie met H. als de identiteit van H. wordt betwist. Vooreerst dient te worden opgemerkt dat H. geen naam is van een persoon, maar een titel die algemeen verstrekt wordt aan moslims. Informatie hierover werd bijgevoegd in het administratief dossier. U verstrekt aldus geen echte, volledige naam van de jongen waarmee u een relatie beweert te hebben gehad. Wanneer u gevraagd wordt meer te vertellen over H., blijkt dat u hiertoe niet in staat bent en slechts zeer oppervlakkige informatie over hem verstrekt. U ontwijkt daarnaast geregeld de vragen omtrent H.. Wanneer de protection officer onder meer vraagt wat u kan vertellen over H., antwoordt u nietszeggend “dit was de waarheid dat ik vertelde” (CGVS p. 4-5). Vervolgens wordt u de vraag opnieuw gesteld. U geeft wederom geen antwoord en vraagt aan de protection officer welke informatie hij wil hebben om na verduidelijking vaag te stellen dat jullie een relatie en een goed leven met elkaar hadden zonder enige zinvolle, diepgaande informatie te verstrekken over H. (CGVS p. 5). Later tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS wordt u nogmaals de kans geboden meer te vertellen over H. en hem te omschrijven. Opnieuw kan u geen uitgebreide en gedetailleerde informatie verstrekken over H.. U stelt oppervlakkig en vaag dat jullie blij waren, tijd samen spendeerden en hij een goede en loyale jongen was (CGVS p. 10). Wanneer de protection officer dan nadien vraagt wat u nog kan vertellen over hem, antwoordt u beknopt “ik heb u alles gezegd over hem” (CGVS p. 10). Ook over zijn uiterlijk en persoonlijkheid kan u niet veel kwijt. U stelt louter dat hij een fitte jongen was en zijn haar lang was tot aan zijn ogen (CGVS p. 10-11). Zijn persoonlijkheid omschrijft u slechts in één woord als “normaal” (CGVS p. 14). Bovendien bevestigt u dat u geen contact met hem meer heeft en hij ook het land verlaten heeft, maar u niet weet waar hij zich nu bevindt (CGVS p. 14). Daarnaast weet u niet of H. problemen heeft ervaren in Afghanistan, maar u denkt dat hij waarschijnlijk wel problemen heeft gehad en daardoor waarschijnlijk het land verlaten heeft (CGVS p. 14). Ten slotte heeft u ook geen zinvolle informatie over de familie van H. (CGVS p. 18). U geeft dan wel de namen van zijn vader en broers, namelijk S.M., S. en M., maar u benadrukt zelf dat u niet veel informatie heeft over zijn familie (CGVS p. 19). Dit is merkwaardig aangezien u stelt de familie te hebben ontmoet en jullie in hetzelfde dorp leefden (CGVS p. 19). Bovendien kan er toch van uitgegaan worden dat u en H. wel eens over jullie respectievelijke families gesproken zouden hebben.

Ook al kan niet van u verwacht worden dat jullie nooit een risico zouden nemen om elkaar te ontmoeten en zouden pogen intiem contact te hebben met elkaar, toch worden er wat vragen gesteld rond uw voorzichtigheid in Afghanistan. U stelt zelf dat u bang was om ontdekt te worden en dat iemand zou te weten komen van uw geheim (CGVS p. 11, 19). Het valt dan ook moeilijk te rijmen met uw vrees voor ontdekking en vervolging dat u enerzijds de naam van uw partner permanent zou tatoeëren op uw borst (CGVS p. 13-14) en anderzijds talrijke video's met onder meer seksuele inhoud zou maken (CGVS p. 12). Bovendien kan u niet gedetailleerd en doorleefd vertellen op welke manier u ervoor zorgde dat u niet ontdekt zou worden en uw relatie geheim zou blijven. Wanneer u immers gevraagd wordt te verduidelijken of u probeerde zich verborgen te houden voor de omgeving, antwoordt u eerst oppervlakkig en ontwijkend: “tot nu, vertelde ik niemand, ik had veel problemen door dit probleem, mijn haren zijn aan het vallen, mijn haren komen in mijn handen, het is allemaal door de stress en door dit probleem dat ik heb” (CGVS p. 11). Vervolgens wordt gevraagd op welke manier u probeerde uw relatie en uw seksuele oriëntatie verborgen te houden. U antwoordt vaag en beknopt met: “voor mensen, we gedroegen ons normaal, onze relatie was geheim en verborgen, niemand wist van ons tot de video was gelekt” (CGVS p. 11).

Gezien uit uw verklaringen heel duidelijk naar voor komt dat uw relatie met een persoon van hetzelfde geslacht niet getolereerd wordt in uw maatschappij en u zich hier maar al te zeer van bewust was, kan van u toch verwacht worden dat u hierop een persoonlijk en genuanceerd antwoord geeft waaruit duidelijk blijkt hoe u dit zou hebben aangepakt. Voor wat het waard is, kan ten slotte nog vermeld worden dat er geen geloof gehecht wordt aan uw verklaring dat er een video zou gelekt zijn waarop seksueel getint materiaal te zien was. U bent namelijk onder meer niet in staat gemotiveerd te vertellen door wie of op welke manier de video gelekt is. Dit blijkt uit uw eigen bewoordingen wanneer u hieromtrent niet verder komt dat "wanneer ik mijn telefoon kwijtspeelde" en "ik weet niet, ik kwam dit te weten via mijn broer" (CGVS p. 12). Dit is bovendien opmerkelijk aangezien deze gebeurtenis een belangrijk aspect binnen uw ingeroepen asielaanvraag betreft. Er kan dan ook verwacht worden dat u hieromtrent zinvolle informatie kan verstrekken. U bent echter niet in staat dit te doen.

Voorts is het noemenswaardig dat u uw seksuele oriëntatie niet beleeft sinds u in België bent. Dit blijkt talrijke keren uit uw eigen bewoordingen. Zo antwoordt u op de vraag of u zichzelf beschouwt als homoseksueel dat u een relatie had met een jongen in Afghanistan, maar u geen relatie wilt hier in België omdat u door die relatie veel problemen heeft gehad en u daardoor uw land diende te verlaten. U "voelt" het hier niet meer en heeft geen relatie of (intiem) contact gehad met personen van hetzelfde geslacht in België omdat u geen problemen meer wil ondervinden (CGVS p. 9-10, 20). Zoals eerder gesteld, wordt geen geloof gehecht aan uw beweerde relatie met deze jongen (supra). Dat u dan ook problemen zou hebben ondervonden omwille van deze relatie en hierdoor in België geen relatie zou willen aanknopen of contacten leggen, is niet aannemelijk. U motiveert aldus niet gegrond om welke reden u uw beweerde seksuele oriëntatie niet beleeft in België. Aangezien u stelt het niet meer te "voelen" in België en hier geen relatie of contact heeft met personen van hetzelfde geslacht, kan hieruit bovendien uw beweerde seksuele oriëntatie niet worden afgeleid en toont u evenmin aan dat u zich aangetrokken voelt tot personen van hetzelfde geslacht.

Samengevat kan worden gesteld dat het merkwaardig is dat u zo weinig informatie heeft over uw partner H. en niet diepgaand kan motiveren op welke manier u probeerde uw relatie geheim te houden. Ook uw verklaringen omtrent de beleving van uw seksuele oriëntatie in België kunnen niet overtuigen. Indien u daadwerkelijk een langdurige relatie zou hebben gehad met deze persoon, zoals u zelf stelt (CGVS p. 9), kan van u verwacht worden dat u uitgebreid, gedetailleerd en doorleefd hierover kan vertellen. U bent hier niet in geslaagd, waardoor geen geloof gehecht wordt aan uw beweerde relatie met de jongen H. in Afghanistan en uw beweerde seksuele oriëntatie."

Verzoeker stelt in zijn verzoekschrift dat H. wel degelijk een veel voorkomende persoonsnaam is en de motivering van de bestreden beslissing geenszins is gestoeld op enige objectieve informatie. Uit een eenvoudige lezing van het administratief dossier blijkt echter het tegendeel (landeninformatie, stuk 6, nr. 3). Voorts legt verzoeker zelf geen enkele vorm van objectieve informatie neer waaruit zou blijken dat H. een veelvoorkomende persoonsnaam is. Verzoekers verweer is dan ook niet dienstig.

Voorts stelt verzoeker dat hij wel degelijk genoeg informatie gaf aangaande H., zijn familie en over zijn beweerde relatie. Het louter tegenspreken van de gevolgtrekking van de commissaris-generaal maakt echter geen dienstig verweer uit. Verzoeker dient aan de hand van concrete argumenten de motivering van de bestreden beslissing te weerleggen, *quod non*.

Waar verzoeker betoogt dat het tatoeëren van de naam van zijn vriend tot bewijs strekt van zijn relatie, gaat hij met een zulke argumentatie geheel voorbij aan de motieven van de bestreden beslissing waarin terecht wordt gesteld dat een zulke tatoeage niet valt te rijmen met de risicovolle omgeving waarin verzoeker zich bevond. Het motief past in het geheel van de motivering waarom verzoeker de internationale bescherming wordt geweigerd bij gebrek aan een geloofwaardig relaas. Bovendien stelt de Raad vast dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat dit motief op zich de bestreden beslissing determineert en een onregelmatigheid van dit motief een nood aan internationale bescherming aantoonde.

Verzoeker volhardt verder in zijn verklaringen met betrekking tot zijn telefoon. Louter volharden in eerder afgelegde verklaringen maakt echter geen dienstig verweer uit. Hiermee doet hij geenszins afbreuk aan de voormelde, omtrent deze verklaringen gedane vaststellingen.

In zijn verzoekschrift verwijst verzoeker nog naar de Afghaanse context en de schaamte die er heerst rondom seksualiteit. Verzoeker zou een zulke schaamte ook ervaren. De Raad ziet echter niet in hoe deze schaamte hem ertoe zou weerhouden om consistente en gedetailleerde verklaringen af te leggen. De Raad merkt op dat van een verzoeker om internationale bescherming mag worden verwacht dat hij voor de asielinstantie (in staat is om voldoende) coherente, gedetailleerde en volledige verklaringen aflegt en

dat hij de feiten die de aanleiding vormen van zijn vlucht uit zijn land van herkomst, gelet op het belang ervan voor de beoordeling van zijn relaas, op een zorgvuldige, nauwkeurige en geloofwaardige wijze weergeeft in iedere fase van het onderzoek. De behandeling van een verzoek om internationale bescherming geschiedt in vertrouwen en schaamte kan geen reden zijn om in het onthaalland informatie omtrent de vervolgingsfeiten weg te laten, temeer gezien zijn homoseksualiteit een kernelement betreft in verzoekers relaas en verzoeker beweerdelijk zelfs overging tot het maken van seksueel getinte filmpjes. Bovendien werd er expliciet rekening gehouden met de complexe en gevoelige aard van de vraagstelling, zoals blijkt uit de bestreden beslissing alsook het persoonlijk onderhoud. Aangaande zijn seksuele belevenis in België stelt verzoeker dat hij zich nog steeds in een Afghaanse omgeving bevindt en bovendien verlegen en introvert is. Zoals reeds terecht werd vastgesteld door de bestreden beslissing verklaarde verzoeker niet langer gevoelens te hebben jegens andere mannen. Hoewel enigszins kan worden begrepen dat verzoeker niet onmiddellijk seksuele relaties zou aanknopen in België, is het niet aannemelijk dat verzoeker niet langer enige vorm van gevoelens jegens mannen zou hebben. Immers is het niet geloofwaardig dat verzoekers seksuele geaardheid en de daarbij gepaarde gevoelens plots zouden ophouden.

Vervolgens oordeelt de bestreden beslissing op pertinente wijze dat er geenszins enige vervolging kan worden vastgesteld omwille van de werkzaamheden van verzoekers vader:

“Vervolgens dient het profiel van uw vader te worden besproken. Uit de beschikbare informatie (het EUAA-rapport Afghanistan. Targeting of Individuals van augustus 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf en de EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023 <https://euaa.europa.eu/publications/countryguidance-afghanistan-january-2023>) blijkt dat bepaalde personen die vroeger tot de ANSF behoorden te maken kunnen krijgen met vergeldingsacties. U haalt aan dat uw vader werkte als leerkracht binnen de politieacademie en werkte met de Amerikanen. Rekening houdend met uw verklaringen en de beschikbare informatie kan gesteld worden dat het profiel van uw vader plausibel is. Wat uw situatie betreft, kan vooreerst worden opgemerkt dat familieleden van personen die tot de ANSF behoorden in bepaalde gevallen te maken kunnen krijgen met vervolging, bv. wanneer de taliban op zoek zijn naar de persoon met het profiel of wanneer er bepaalde redenen zijn die maken dat de taliban wraak willen nemen op deze persoon en zijn familie. U haalt echter geen dergelijke zaken aan. Het loutere feit dat u een familielid bent van een vroeger lid van het ANSF is onvoldoende om een nood aan bescherming in uw hoofde aannemelijk te maken.

U haalt verder geen vervolgingsfeiten aan ten aanzien van uzelf. Wanneer u immers gevraagd wordt of u ooit persoonlijke problemen heeft ondervonden in Afghanistan omwille van het werk van uw vader, antwoordt u: “neen, ik was onder 18, ik was niet volwassen, ik had geen problemen omwille van mijn vader. Mijn probleem was gerelateerd aan de video” (CGVS p. 17). Ook bevestigt u uitdrukkelijk dat u geen persoonlijke problemen heeft gehad met de taliban in Afghanistan, buiten het probleem met de video, waaraan reeds eerder geen geloof gehecht werd (supra; CGVS p. 17). Daarnaast heeft u geen problemen ondervonden door uw werk, nl voedsel brengen naar de checkpoint, in Afghanistan (CGVS p. 17). Ook werd u nooit aangevallen of bedreigd door de taliban (CGVS p. 17-18). U stelt dan wel dat de taliban op zoek is naar u, maar u heeft geen informatie over hen die naar u op zoek zijn (CGVS p. 17-18). Bovendien linkt u dit gegeven aan het lekken van de video, waaraan gezien bovenstaande observaties geen geloof wordt gehecht.

Ten slotte blijkt uw kennis aangaande de taliban in uw regio pover te zijn, waardoor uw ingeroepen vrees voor vervolging door de taliban verder ondermijnd wordt. Zo bevestigt u uitdrukkelijk dat u geen mensen kent bij de taliban. U benoemt één taliban commandant, namelijk F., maar u heeft geen enkele informatie over hem. Daarnaast kent u de taliban provincie gouverneur niet. Ook heeft u nagelaten informatie over de taliban in te winnen en als reden hiervoor geeft u aan dat u dat niet nodig acht (CGVS p. 7-8). Indien u daadwerkelijk een vrees voor de taliban diende te koesteren en u om die reden uw land ontvlucht zou zijn, kan toch verwacht worden dat u de veiligheidssituatie in uw land en regio beter zou opvolgen en meer kan vertellen over de taliban. U bent echter niet in staat om dit te doen, wat direct leidt tot een inbreuk op de geloofwaardigheid van uw ingeroepen vluchtmotieven.”

Verzoeker verwijst in zijn verzoekschrift naar het gegeven dat er sprake was van tolkproblemen, verzoeker verstond de vragen niet goed en kon ze niet naar behoren beantwoorden. De Raad herneemt integraal de motivering van de bestreden beslissing hieromtrent:

“Ten aanzien van de opmerkingen van uw advocaat die aan het CGVS werden overgemaakt op 09/08/2023 en waarvan bijlage in het administratief dossier, dient te worden vastgesteld dat deze geen ander licht kunnen werpen op de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming door het CGVS. Uit uw verklaringen afgelegd tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS is duidelijk gebleken dat u geen persoonlijke problemen heeft ondervonden omwille van het werk van uw vader of omwille van uw werk (supra; CGVS p. 17). Uw probleem bestond erin dat de video gelekt zou zijn geweest (CGVS p. 17). Hieraan werd reeds eerder geen geloof gehecht (supra). Dat u de vragen niet goed zou begrepen hebben en u vermoedt dat de tolk niet correct zou vertaald hebben, is een koud en onaannemelijk excuus. U heeft namelijk de gelegenheid gehad al uw problemen uit te leggen tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS. Dit heeft u uitdrukkelijk zelf bevestigd (CGVS p. 21). U heeft daarnaast uitdrukkelijk bevestigd dat u zowel de vragen van de protection officer als de vragen van de tolk goed begrepen heeft (CGVS p. 21).”

Met het louter herhalen dat er sprake was van tolkproblemen doet verzoeker geen afbreuk aan de terechte vaststellingen van de bestreden beslissing.

Volledigheidshalve, merkt de Raad op dat uit het administratief dossier en de bestreden beslissing geen vooringenomenheid of enig gebrek aan objectiviteit kan worden afgeleid. De Raad benadrukt dat de ambtenaren van het Commissariaat-generaal onpartijdig zijn en geen persoonlijk belang hebben bij een positieve of negatieve beslissing ten aanzien van de verzoeker om internationale bescherming. Als dusdanig bieden zij de nodige garanties inzake objectiviteit.

Verzoeker betwist de motivering aangaande de door hem neergelegde documenten niet, zodat deze bij gebrek aan dienstig verweer wordt hernomen:

“De door u neergelegde documenten zijn evenmin in staat een ander licht te werpen op voorgaande. Documenten hebben hoe dan ook slechts een ondersteunende functie, namelijk het vermogen om een plausibel relaas kracht bij te zetten. Op zich kunnen documenten niet de geloofwaardigheid van een, in casu, ongeloofwaardig relaas herstellen. Aansluitend hierop dient gewezen te worden op objectieve informatie aanwezig in het administratief dossier waaruit blijkt dat in Afghanistan een hoog niveau van corruptie heerst en dat zowat alle documenten (al dan niet origineel), kunnen en worden nagemaakt. Dit geldt zowel voor documenten die van de overheid uitgaan als documenten die uitgaan van andere personen of instituten dan de staat. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw beweringen te herstellen. Met betrekking tot het medisch verslag met het dossiernummer 251355, dient te worden benadrukt dat het verslag geenszins een bewijs vormt van uw voorgehouden vluchtrelaas en ingeroepen vrees. Het verslag vormt geen enkel bewijs van de omstandigheden waarin u eventuele (mentale) problemen zou hebben gekregen. Ook de verwijzingen in het verslag naar uw raadplegingen bij een psycholoog kunnen niet tot een ander besluit leiden. U legt geen medische attesten neer die eventuele mentale moeilijkheden en geheugenproblemen kunnen staven.”

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.4. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a), van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat door verzoeker geen concrete elementen worden aangebracht op basis waarvan een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid. Ook uit de landeninformatie blijkt niet dat hij dergelijk risico loopt in Afghanistan.

Evenmin voert verzoeker enige elementen aan waaruit zou blijken dat hij een risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet.

Opdat aan verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend, moet er sprake zijn van een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, als burger, als gevolg van willekeurig geweld – dit is geweld dat de personen zonder onderscheid raakt, met name zonder dat zij specifiek worden geviséerd – in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Verzoeker is afkomstig uit de provincie Nangarhar.

Zelfs wanneer rekening wordt gehouden met enkele regionale verschillen, blijkt er in Afghanistan geen sprake van een uitzonderlijke situatie waar de mate van het willekeurig geweld in het gewapende conflict dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Afghanistan, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon. Voorgaande vindt steun in de “*Country Guidance Afghanistan*” van januari 2023.

Verzoeker beroep zich niet op deze uitzonderlijke situatie. De door verzoeker aangevoerde persoonlijke omstandigheden, namelijk “*zijn etnie, Tajiek, alsook het werk van zijn vader, zijn homoseksualiteit*”, werden beoordeeld in het kader van de vluchtelingenstatus. Deze zijn niet aan de orde als omstandigheden die voor hem het risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet dermate verhogen dat er sprake is van een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, als gevolg van willekeurig geweld – dit is geweld dat de personen zonder onderscheid raakt, met name zonder zij specifiek worden gevisieerd – in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Gelet op het voormelde toont verzoeker niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

2.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen.

Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht februari tweeduizend vierentwintig door:

S. VAN CAMP, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP